

กิจกรรมที่ 1

ความมีสติ

อ่าน มอรมอน 1:2, 15 และท่านอาจทำเครื่องหมายคำว่า “มีสติ” (ท่านอาจบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ว่าการมีสติหมายถึงความคารวะจริงใจ และรอบคอบ)

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้จากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เราเฝ้าดูรูปแบบของความคารวะและความไม่คารวะในศาสนจักร แม้ว่าหลายคนจะได้รับการยกย่องอย่างสูง แต่เรากำลังเลือนลอย เรามีเหตุผลที่ต้องกังวลอย่างยิ่ง . . .

ความไม่เคารพเหมาะกับจุดประสงค์ของปฏิบัติ โดยขัดขวางช่องทางที่ละเอียดอ่อนของการเปิดเผยทั้งในความคิดและวิญญาณ (บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Reverence Invites Revelation,” *Ensign*, Nov. 1991, 22)

- สิ่งใดบ้างที่ควรได้รับการปฏิบัติด้วยความคารวะและจริงใจแต่มีบางคนไม่ให้ความคารวะ?
- พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่างของการมีสติ (ความคารวะ จริงใจ และรอบคอบ) ด้วยวิธีใดบ้าง?

กิจกรรมที่ 2

เป็นคนช่างสังเกต

อ่าน มอรมอน 1:2 และทำเครื่องหมายวลี “ช่างสังเกต”

อ่านคำกล่าวต่อไปนี้ของเอลเดอร์เดวิด เอ. เบดনারแห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง:

เมื่อเราช่างสังเกต เราจะมองเห็นหรือสังเกตเห็นและเชื่อฟังทันที ทั้งสององค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้—ดูและเชื่อฟัง—มีความสำคัญต่อการเป็นคนช่างสังเกต และศาสดาพยากรณ์มอรมอนเป็นแบบอย่างที่น่าประทับใจของของท่านแห่งการกระทำนี้ (เดวิด เอ. เบดনার, “ช่างสังเกต,” *เลียวไฮนา*, ธ.ค. 2006, 14)

- มีคำสอนอะไรบ้างที่ท่านพบว่าเป็นประโยชน์ต่อการเป็นคนช่างสังเกตและเชื่อฟัง? เพราะเหตุใด?
- ท่านจะให้คำแนะนำใดแก่เพื่อนที่รู้สึกว่าการเชื่อฟังพระเจ้าสามารถรอได้จนกว่าจะถึงขั้นปลายของชีวิต?
- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของการเป็นคนช่างสังเกตในด้านใดบ้าง?